

دُعا

برای دفع

سحر (جادو)، زخم چشم و امراض

و ترجمه آن به دری

توصیه شده توسط:

اُستاد گرامی و مُحترم خُبیب "سادات" مُبلغ، دعوتگر اسلام، برنامه ساز و ناشر پروگرام
"اُمّتِ وسط" از تلویزیونِ پیام افغان

تهیه و ترتیب کننده: انجینیر محمد هاشم

راهنمای دعا

برای دفع سحر و زخم چشم

- ۱ - الْحَمْدُ لِلَّهِ تا آخر.
- ۲ - در سوره الْبَقَرَه آیات ۱ تا ۵.
- ۳ - در سوره الْبَقَرَه آیت الْکُرْسِی (آیت ۲۵۵).
- ۴ - در سوره الْبَقَرَه آیات ۲۸۵ و ۲۶۶.
- ۵ - در سوره اعراف آیات ۱۱۷ تا ۱۲۲.
- ۶ - در سوره یونس آیات ۷۹ تا ۸۲.
- ۷ - در سوره طه آیات ۶۵ تا ۷۰.
- ۸ - قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ تا آخر.
- ۹ - قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ تا آخر.
- ۱۰ - قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ تا آخر.
- ۱۱ - قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ تا آخر.

دعا برای رفع امراض در صفحه آخر است.

اعوذُ باللهِ مِنْ شَيْطَانِ الرَّجِيمِ

پناه می‌برم به الله از شرّ شیطانِ رانده شده (شیطان که از رحمت خدا دور کرده شده)

بسم الله الرحمن الرحيم

بنام خداوندِ بخشندهٔ مهربان

۱ - سورة فاتحه (فصل آغاز):

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (۱)

الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (۲)

مَالِكِ يَوْمِ الدِّينِ (۳)

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ (۴)

اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ (۵)

صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ (۶)

غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ (۷)

۱: همهٔ ستایش ها (شکر گذاریها، نیکو گوئیها، ثناء گوئیها) مر خداپرست، آن

خدائیکه پروردگار عالمیان است.

۲: بی اندازه مهربان، نهایت با رحم است.

۳: خداوند (صاحب) روز جزاست.

۴: خاص ترا می پرستیم و خاص از تو یاری می خواهیم.

۵: بنما (رهنمائی کن، نشان بده) ما را راه راست.

۶: راه کسانی که انعام (بخشش) کرده ای بر ایشان.

۷: نه (راه) آنانکه غَضَب کرده شده بر ایشان (یهودان) و نه (راه) گمراهان

(نصاری) "نصاری یا نصارا یعنی پیروان دین حضرت عیسی ع یا مسیحیان".

۲ - سورة بقره (فصل گاو):

بسم الله الرحمن الرحيم

الم (۱)

ذَٰلِكَ الْكِتَابُ لَا رَيْبَ فِيهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِينَ (٢)
 الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ (٣)
 وَالَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ وَبِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ (٤)
 أُولَٰئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ (٥)

١: الف، لام، میم.

٢: این کتاب، نیست هیچ شکی در آن، راهنماست ترسندگان
 (پرهیزگاران) را.

٣: آنانیکه ایمان دارند بچیزهای نادیده و درست برپا میدارند نماز را،
 و از آنچه عطاء کرده ایم ایشانرا، خرج می کنند.

٤: و آنانیکه ایمان دارند به آنچه نازل شده بسوی تو، و آنچه نازل
 شده پیش از تو، و به آخرت ایشان یقین دارند.

٥: آن گروه (ستوده) بر هدایت اند از جانب پروردگار شان، و آن
 گروه ایشانند رستگاران (کامیابان، خلاص شده گان از مُشکلات).

٢ - سورة بقره (فصل گاو):

آیت الکرسی (نشانه حکومت، نشانه قدرت، مُعْجَزهٔ جَلال، عَظَمَت و تَقَدُّس):

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي
 السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا
 بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِّنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ
 وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ
 الْعَظِيمُ (٢٥٥)

٢٥٥: الله، نیست هیچ معبودی جز وَی (بدون الله)، زنده است تدبیر
 کننده (چاره ساز، چاره اندیش) عالم، نه میگیردش پینه کی و نه خواب،
 مراوراست (ازاو است)، آنچه در آسمانهاست و آنچه در زمین است،
 کیست آنکسی که شفاعت کند مگر به اجازه وی، میداند آنچه

پیشروی خلق است و آنچه پسِ پشتِ خلق است و احاطه نمیکند به هیچ چیزی از معلومات او، مگر به آنچه وی خواسته است. فراگرفته گُرسی (حکومت، قُدرت، فرمانروائی) او آسمان ها و زمین را و درگرانی نمی افکند (نمی اندازد) او را نگهبانی آن هر دو، و هم ویست (وی است) از همه بلند با عظمت (با بزرگواری).

۲ - سورۀ بقره (فصل گاو):

أَمِنَ الرَّسُولُ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ
وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا نُفَرِّقُ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا
وَأَطَعْنَا غُفْرَانَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ (۲۸۵)
لَا يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا
لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ نَسِينَا أَوْ أَخْطَأْنَا رَبَّنَا وَلَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إَصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ
عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا رَبَّنَا وَلَا تُحَمِّلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا
وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ (۲۸۶)

۲۸۵ : ایمان آورد پیغمبر به چیزی که نازل شده بوی از طرف پروردگارش و مؤمنان نیز. همه ایمان آورده اند بخدا و فرشتگانش و کتابهایش و پیغمبرانش. (میگویند): فرق نمیکنیم میان هیچیک از پیغمبران او. و گفتند شنیدیم و فرمان بُردیم، (میخواهیم) آمرزش (بخشیش) تُرا، ای پروردگار ما! و بسوی تُست بازگشت.

۲۸۶ : تکلیف نمیکند خدا هیچکسی را مگر بقدر طاقتش، مَر اوراست آنچه کسب کرد (از خیر) و بر وی است آنچه کرد (از بدی). (بگویند) ای پروردگار ما! مَگیر ما را اگر فراموش کردیم یا خطا کردیم، ای پروردگار ما! و بار مَکن بر ما بار گران، چنانکه نهادی آنرا بر کسانیکه پیش از ما بودند، ای پروردگار ما! و مَنِه (نه گذار) بر ما آنچه نیست طاقت ما را به آن، و دَرگذر از ما و بیامرز (بخش) ما را و رحم کن بر ما تویی پروردگار ما، پس نصرت ده ما را بر گروه کافران.

۷ - سورة الْأَعْرَافِ (جایگاه بلند، برزخ، محل میان جنت و دوزخ):

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا يَأْفِكُونَ (۱۱۷)

فَوَقَعَ الْحَقُّ وَبَطَلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ (۱۱۸)

فَغُلِبُوا هُنَالِكَ وَانْقَلَبُوا صَاغِرِينَ (۱۱۹)

وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سَاجِدِينَ (۱۲۰)

قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ الْعَالَمِينَ (۱۲۱)

رَبِّ مُوسَىٰ وَهَارُونَ (۱۲۲)

۱۱۷: و وحی فرستادیم بسوی موسی، که بیفگن (ببنداز) عصای خود را، پس ناگهان آن عصا فرو (پائین) می بُرد، آنچه را به دروغ اظهار می کردند.

۱۱۸: پس ظاهر شد حق، و باطل شد آنچه ایشان میکردند.

۱۱۹: پس مغلوب (ناکام) کرده شدند آنجا، و گشتند خوار.

۱۲۰: و افکنده شدند ساحران سُجده کنان.

۱۲۱: گفتند: ایمان آوردیم به پروردگار عالمیان.

۱۲۲: پروردگار موسی و هارون.

۱۰ - سورة يُونُس:

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتُنُونِي بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ (۷۹)

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالَ لَهُمُ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ (۸۰)

فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ مُوسَىٰ مَا جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ

لَا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ (۸۱)

وَيُحِقُّ اللَّهُ الْحَقَّ بِكَلِمَاتِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ (۸۲)

۷۹: و گفت فرعون: بیارید پیش من هر ساحر دانا را.

۸۰ : (پس) چون آمدند ساحران، گفت مرایشانرا موسی: بیفکنید آنچه شما افگینده اید.

۸۱ : (پس) چون افگندند، گفت موسی: آنچه آورده اید آنرا سحر است، هَرَأَیْنِه (بی شک) خدا زود باطل گرداند آنرا، هَرَأَیْنِه خدا بصلاح نیارد (اصلاح نمی کند، دُرُست نمی کند) کار تباهکاران را.

۸۲ : و ثابت خواهد کرد خدا حق را به احکام خود، و اگرچه ناخوش دارند گناهکاران.

۲۰ - **سوره طه (آی طاهر هادی "آی پاک هدایت کننده" منظور حضرت محمد ص است):**
بسم الله الرحمن الرحيم

قَالُوا يَا مُوسَى إِمَّا أَنْ تُلْقِيَ وَإِمَّا أَنْ نَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَلْقَى (۶۵)
قَالَ بَلْ أَلْقُوا فَإِذَا حِبَالُهُمْ وَعِصِيُّهُمْ يُخَيَّلُ إِلَيْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ أَنَّهَا تَسْعَى (۶۶)

فَأَوْحَسَ فِي نَفْسِهِ خِيفَةً مُوسَى (۶۷)

فُلْنَا لَا تَخَفْ إِنَّكَ أَنْتَ الْأَعْلَى (۶۸)

وَأَلْقَى مَا فِي يَمِينِكَ تَلَقَفَ مَا صَنَعُوا إِنَّمَا صَنَعُوا كَيْدٌ سَاحِرٍ وَلَا يُفْلِحُ
السَّاحِرُ حَيْثُ أَتَى (۶۹)

فَأَلْقَى السَّحْرَةَ سُجَّدًا قَالُوا آمَنَّا بِرَبِّ هَارُونَ وَمُوسَى (۷۰)

۶۵ : گفتند (ساحرین، جادوگران): آی موسی! یا این است که تو افگنی (یعنی عصای خود را بی اندازی) و یا باشیم ما اول کسیکه بیفکند.

۶۶ : گفت: بلکه شما افکنید، پس ناگهان ریسمانها و عصاهای ایشان مُتَخَيِّل (خیالی) گردید بموسی، بسبب جادوی آنها که میدوند.

۶۷ : پس دریافت در دل خود هراسی (ترسی، بیمی) را موسی.

۶۸ : گفتیم: مترس (هَرَأَیْنِه) توئی غالب.

۶۹ : و بیفگن (بی انداز) آنچه در دست راستت تا فُرو بَرَد (بیلغَد، فُرت کند، پائین بَرَد) چیزی را که ساخته اند، هَرَأَیْنِه هرچه ساخته اند،

فریب جادوگر است و کامیاب نمی شود جادوگر هر جا که باشد.
۷۰ : پس افتادند (انداخته شدند) جادوگران، سُجده کنان، گفتند:
ایمان آوردیم به رَبِّ هَارُونَ و موسی.

۱۰۹ - سورة کافرون (کافرها):

بسم الله الرحمن الرحيم

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ (۱)

لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ (۲)

وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ (۳)

وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ (۴)

وَلَا أَنْتُمْ عَابِدُونَ مَا أَعْبُدُ (۵)

لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ (۶)

۱ : بگو (ای محمد): ای کافران!

۲ : نمی پرستم، آنچه را شما می پرستید.

۳ : و نه شما می پرستید آنرا، که من می پرستم.

۴ : و نه من می پرستم آنچه را شما می پرستید.

۵ : و نه شما می پرستید آنچه را من می پرستم.

۶ : شما راست دین شما، و مراست دین من.

۱۱۲ - سورة اخلاص (پاک دلی "عبادت خداوند با پاک دلی و یا خلوص نیت"):

بسم الله الرحمن الرحيم

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ (۱)

اللَّهُ الصَّمَدُ (۲)

لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ (۳)

وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ (۴)

- ۱ : بگو: او الله، یگانه است.
- ۲ : الله، بی نیاز است.
- ۳ : نژاد کسی را، و نه زاده شده از کسی.
- ۴ : و نیست او را، هُمتا (مثل و مانند) هیچ یکی.

۱۱۳ - سورة فَلَق (صُبْح):

بسم الله الرحمن الرحيم

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ (۱)

مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ (۲)

وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ (۳)

وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ (۴)

وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ (۵)

- ۱ : بگو: پناه میگیرم به رَبِّ صُبْح.
- ۲ : از شَرِّ آنچه آفریده است.
- ۳ : و از شَرِّ تاریکی، چون داخل گردد.
- ۴ : و از شر زنان دَمِنده (دَم کننده) در گِره ها.
- ۵ : و از شَرِّ حاسد (حَسود، بَخیل) که زخم چشم زَنَد (چون حَسَد وَرَزَد).

۱۱۴ - سورة نَاس (مَرْدُمان):

بسم الله الرحمن الرحيم

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ (۱)

مَلِكِ النَّاسِ (۲)

إِلَهِ النَّاسِ (۳)

مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ (۴)

الَّذِي يُوسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ (۵)

مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ (۶)

- ۱ : بگو: پناه میگیرم برَبِ مَرْدُمان.
- ۲ : بپادشاهِ مَرْدُمان.
- ۳ : معبودِ مَرْدُمان.
- ۴ : از شرِ وسوسه کننده، پنهان شونده.
- ۵ : آنکه وسوسه می آفکند در دلهای مَرْدُمان.
- ۶ : از جنیان و مَرْدُمان.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا وَدُودُ يَا وَدُودُ يَا ذَا الْعَرْشِ الْمَجِيدِ يَا فَعَّالُ لِمَا تُرِيدُ أَسْأَلُكَ
بِعِزَّتِكَ الَّذِي لَا يُرَامُ وَبِعِلَّتِكَ الَّذِي لَا يُضَامُ وَبِنُورِكَ الَّذِي
مَلَأَ أَرْكَانَ عَرْشِكَ أَنْ تَكْفِينِي {مقصد} يَا مُغِيثُ آغِثْنِي.
يَا مُغِيثُ آغِثْنِي.
يَا مُغِيثُ آغِثْنِي.

معنی دُعای فوق:

بنام خداوندِ بخشندهٔ مهربان

ای بسیار دوست دارندهٔ بندگان، ای بسیار دوست داشتنی،
ای صاحب عرش با عظمت، ای انجام دهندهٔ آنچه که خواهی!
تُرا به آن عزت و جاهت سوال میکنم که از بین رفتنی نیست و
به آن پادشاهیت که پایان ندارد و به آن نورت که پایه هایش
عرش تُرا فراگرفته است که مرا بسنده باشی (مقصد).
ای فریاد رَس (یاری کننده، کمک کننده) به فریادم بِرَس (۳ بار).

دُعا

برای رفع امراض

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنْ شَيْطَانِ الرَّجِيمِ

بسم الله الرحمن الرحيم

۱ - أَسْأَلُ اللَّهَ الْعَظِيمَ رَبَّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ أَنْ يَشْفِيكَ (۷ مرتبه).

بالای مرض دست گذاشته شود، ۳ بار بسم الله و ۷ بار دُعا ذیل خوانده شود.

۱ - درخواست میکنم از الله با عظمت، صاحب عرش عظیم که تُو را شفاء ببخشد.

۲ - أَعُوذُ بِاللَّهِ وَقُدْرَتِهِ مِنْ شَرِّ مَا آجِدُ وَ أَحَاطِرُ.

۲ - پناه میبرم به الله و قُدرت او از ضرر آنچه که احساس میکنم و حَذَر (دوری) مینمایم.

۳ - اَللّٰهُمَّ رَبَّ النَّاسِ اَذْهَبِ الْبَاسَ وَاشْفِ اَنْتَ الشَّافِي

لَا شِفَاءَ اِلَّا شِفَاؤُكَ شِفَاءً لَا يُغَادِرُ سَقَمًا.

۳ - ای پروردگار بزرگ، آفریدگار مردم!

دُور بگردان مرض را و شفا ببخش، تو در حقیقت شفا دهنده هستی - شفاء وجود ندارد مگر شفاء تو، چنان شفا که اثری از بیماری نماند.

